

X. Powiązanie z narodowym planem społeczno-gospodarczym.

35. W dziedzinie planowania należy wyróżnić:

- 1) produkcję spółki,
- 2) produkcję krajowych dostawców jako kooperantów spółki.

Działalność spółki powinna być objęta narodowym planem społeczno-gospodarczym w sposób wydzielony (poza układem resortów i zjednoczeń). Spółka może być zwolniona, na wniosek współnika polskiego lub w wyniku postanowień umowy, od niektórych wymagań w zakresie planowania, jak np. wskaźniki wzrostu produkcji, limitowanie funduszu płac, limitowanie środków obrotowych i normatywnych zapasów. Wielkości te powinny być przyjmowane na zasadzie: wykonanie — plan. Natomiast kwota zysku powinna być przyjmowana w części przypadającej współnikowi polskiemu według założonej kalkulacji. Różnica in plus lub in minus byłaby jednym z elementów oceny działalności spółki. Do produkcji krajowych dostawców jako kooperantów spółki należy stosować ogólnie obowiązujące zasady planistyczne.

36. W dziedzinie planowania inwestycyjnego — inwestycje podejmowane przez spółkę w kraju powinny być traktowane jako pozalimitowe, jednak z zapewnieniem wykonania zleconych robót i zaopatrzenia według zasad określonych w ust. 35.

37. Plan obrotu towarowego należy ujmować w narodowym planie społeczno-gospodarczym analogicznie jak działalność podstawową.

XI. Kooperacja.

38. Spółka może:

- 1) zawierać umowy o dostawy kooperacyjne z polskimi jednostkami gospodarki uspołecznionej z rygiorem zapewnienia przez kooperantów należytej jakości wyrobów, terminowości, ilości produkcji, ze wszystkimi prawnymi skutkami z tytułu gwarancji, z tym zastrzeżeniem, że rozliczenie tych dostaw (łącznie z karami) następuje w złotych,

- 2) zawierać na podstawie uzyskanych koncesji lub za pośrednictwem przedsiębiorstw handlu zagranicznego umowy kooperacyjne z innymi zagranicznymi osobami prawnymi, szczególnie jeśli będzie to wynikać z przesłanek nowoczesności i technologii.

XII. Zatrudnienie, płace i sprawy socjalne.

39. Spółka zatrudnia przede wszystkim personel polski, a cudzoziemski tylko w wypadku wysoko kwalifikowanych pracowników.

40. Wynagrodzenie pracowników zarówno polskich, jak i cudzoziemskich jest ustalane i wypłacane w złotych.

41. System płac w spółkach powinien być zgodny z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

42. Wynagrodzenie personelu cudzoziemskiego ustala się w drodze umowy między spółką a współnikiem zagranicznym lub bezpośrednio z danym pracownikiem. Dopuszcza się przy tym możliwość stosowania do personelu cudzoziemskiego wynagrodzenia odmiennego niż ustalone dla personelu polskiego. Może to być wynagrodzenie o charakterze stałym (stawka miesięczna, roczna) lub wynagrodzenie podzielone na część stałą i zmienną, przy czym tę ostatnią uzależnia się od wyników finansowych spółki. Poziom wynagrodzenia personelu cudzoziemskiego będzie wyznaczać wynagrodzenie otrzymywane przez tych pracowników w ich przedsiębiorstwach macierzystych.

43. Personel cudzoziemski uzyskuje prawo do przelewania za granicę do 50% swoich zarobków w walucie przyjętej w rozliczeniach spółki lub w walucie kraju pochodzenia pracownika, przy czym środki dewizowe na ten cel zapewnia spółka.

44. Sprawy socjalne pracowników polskich regulowane są w sposób obowiązujący w kraju.

45. Sprawy socjalne pracowników cudzoziemskich powinny być rozwiązywane podobnie jak pracowników polskich.

46. Sprawa składek emerytalnych pracowników cudzoziemskich zostanie uregulowana w umowie spółki oraz w umowie o pracę.

37

ZARZĄDZENIE Nr 14 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lutego 1979 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Technologii Materiałów Elektronicznych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się Instytut Technologii Materiałów Elektronicznych, zwany dalej „Instytutem”.

2. Instytut powstaje w drodze przekształcenia ośrodka badawczo-rozwojowego pod nazwą Ośrodek Naukowo-Produkcyjny Materiałów Półprzewodnikowych.

§ 2. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Przemysłu Maszynowego.

§ 3. 1. Siedzibą Instytutu jest miasto stołeczne Warszawa.

2. Instytut może, za zgodą Ministra Przemysłu Maszynowego, tworzyć oddziały poza swoją siedzibą.

§ 4. 1. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych oraz

wdrożeń w sprawach materiałów elektronicznych, w szczególności prac i wdrożeń dotyczących technologii otrzymywania, obróbki i efektywnego wykorzystania tych materiałów na potrzeby elektronizacji.

2. Instytut współdziała z innymi instytucjami naukowymi prowadzącymi prace nad materiałami elektronicznymi oraz wykonuje zadania związane z tworzeniem bazy materiałowej na potrzeby przemysłu elektronicznego.

§ 5. Szczegółowy zakres działania Instytutu i jego organów określa statut nadany przez Ministra Przemysłu Maszynowego.

§ 6. Instytut przejmuje majątek oraz prawa i zobowiązania Ośrodka Naukowo-Produkcyjnego Materiałów Półprzewodnikowych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Juroszewicz